

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

& oratione ieiunio nisi eicitur non genus verò hoc
 21 הנה דין ננסא לא נפק אלא בצומא ובצלותא
 ieiunij tertij septimanæ in sabbatho tertij diei
 דיום תלתא בשבטא דשבתא דתלתא דצומא
 futurum iesus eis dixit in Galilæa autem versarentur eum
 22 כד מתהפכין רין בגלילא אמר להון ישוע עתיד
 hominis filiorum inmanus tradatur hominis vt filius est
 הו כרה דאנשא דנשתלם באירי בנינשא
 valde ipsis & tristitia resurget tertia & die & interficiet eum
 23 ונקטלוניהו וליומא דתלתא נקום וכרות להון מב
 duas duas qui accipiunt illi accesserunt in Capharnaum venissent & cum
 24 וכד אתו לכפרנחום קרבו הנון דנסכין תרין תרין
 nõ magister vester ei & dixerunt Cephæ ad capitam argenti drachmas
 וזוין דכסף רישא לורת כאפא ואמרון לה רבכון לה לא
 cephas ingressus esset & cum etiã illis dixit drachmas suas duas dedit
 יתב תרין וזוהיו 25 אמר להון אין וכד על כאפא
 Simon tibi videtur quid ei & dixit Iesus præuenit eum in domo
 לביתא קרמה ישוע ואמר לה מנא מתחזא לך שמעון
 à capitam & argenti tributum accipit quo à terræ reges
 מלכא דארעא מן מן נסכין מכסא וכסף רישא מן
 extraneis ab Simon ei dixit alienis ab an filiis suis
 26 בניהון הו מן נוכריא אמר לה שמעון מן נוכריא
 ne filij sunt libertatum filij ergo Iesus illi dixit
 27 אמר לה ישוע מדין בני הארא אנון בניא דלא
 & pisci hamum & proice ad mare abi eos offendam autẽ
 דין נכשל אנון זל לימא וארמא בלועא ונונא
 accipe illa statem & inuenies os eius aperi qui ascenderit primo
 קרמא דסלק פתח פומה ותשבה אסתרם הי כב
 & pro te pro me & offer
 וקרב חלפי וחלפיק
 28 caput
 קפלאון יה
 Pentecosten post tertiz in sabbatho vnius
 דהר בשבא דתלתא דבתר פנטיקוסטי

21 Hoc autem genus non eicitur nisi per orationem & ieiunium.
 22 Conuerfantibus autem eis in Galilæa, dixit illis Iesus:
 23 Filius hominis tradendus est in manus hominum: & occidetur eum, & tertia die resurget. Et contristati sunt vehementer.
 24 Et cum venissent Capharnaum, accesserunt qui didrachma accipiebant, ad Petrum, & dixerunt ei, Magister vester non soluit didrachma.
 25 Ait, Etiam. Et cum intrasset in domum, præuenit eum Iesus dicens, Quid tibi videtur Simon? Reges terræ à quibus accipiunt tributum vel censum? à filiis suis, an ab alienis?
 26 Et ille dixit, Ab alienis. Dixit illi Iesus, Ergo liberi sunt filij.
 27 Vt autem non scandalizemus eos, vade ad mare, & mitte hamum, & cum piscem qui primus ascenderit tolle: & aperto ore eius, inuenies statem: illum fumentis, da eis pro me & te.

CAP. XVIII.

21 τῷ πῶ τὸ πλῆθος ἐκ ἀκροπόλεως, εἰ μὴ ὅτι προσευχῆται καὶ νηστία. 22 ἀναγορευόμενον ἦ αὐτὸν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρεδιδόσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων· 23 ὃς ἀποκλινοῦσιν αὐτόν, ἔσθ' ἡρεῖται ἢ μὴ εἶναι ἐγγρηθίσσεται. Ἐλθόντων αὐτῶν εἰς Καφαρναῦν, προσεγγήσαντο οἱ τρεῖς δραχμα λαμβάνοντες τὴν πέντε, καὶ εἶπεν, ὁ θεὸς σαταλὸς ὑμῶν ἢ πλεῖν τοῦ δραχμαζ, 25 λέγει αὐταῖς, ἔσθ' οἱ εἰσέλθοντες εἰς τὴν οἰκίαν, προσεβήσαντες αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς, λέγων, ἡμεῖς δοῦκαί, Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς δόξο ἔτιον λαμβάνουσιν τὸ λη, ἢ καὶ οὐκ; ἀποθῆναι ὑμῶν αὐτῶν, ἢ δόξο τῷ θεοῦ πατρὶος; 26 λέγει αὐτῶν, ὁ Πέτρος, δόξο τῷ θεοῦ πατρὶος. ἔσθ' Ἰησοῦς, ἀεγὼ ἐλθέτωσιν οἱ υἱοί. 27 ἵνα δὲ μὴ σκανδαλισθῶσιν αὐτοὺς, παρεβήκεν εἰς τὸ ὄρειον, βάλεν ἄκρην, καὶ τὸ ἀβάροντα προσέειπεν ἰχθυῶν ἕρπον καὶ ἀπέβη τὸ σῆμα αὐτοῦ, ἀνήρτισεν αὐτὸν εἰς τὸν οὐρανόν, ἐκείθεν λαβὼν, δόξο αὐτοῖς αὐτὸν ἢ ἑμὸν καὶ τοῦ.

Kap. 18.

h iij

1 IN illa hora accesserunt discipuli ad Iesum, dicentes, Quis putas, maior est in regno caelorum?

2 Et advocans Iesus paruulum, statuit eum in medio eorum, & dixit,

3 Amen dico vobis, nisi conuersi fueritis, & efficiamini sicut paruuli, non intrabitis in regnum caelorum.

4 Quicumque ergo humiliauerit se sicut paruulus iste, hic est maior in regno caelorum.

5 Et qui susceperit vnum paruulum talem in nomine meo, me suscipit.

6 Qui autem scandalizauerit vnum de pusillis istis, qui in me credunt, expedit ei vt suspendatur mola asinaria in collo eius, & demergatur in profundum matis.

7 Vt mundo a scandalis. Necessè est enim vt veniant scandala: veruntamen vix homini illi per quem scandalum venit.

8 Si autem manus tua, vel pes tuus scandalizat te, abscinde eum, & proice abs te: bonum tibi est ad vitam ingredi debilem vel claudum, quam duas manus vel duos pedes habentem mitti in ignem aeternum.

9 Et si oculus tuus scandalizat te, erue eum & proice abs te: bonum tibi est vnum oculum habentem in vitam intrare, quam duos oculos habentem mitti in gehennam ignis.

maior quisquam est & dixerunt Iesum ad discipuli accesserunt hora in illa

בהי שעתא קרבו תלמידא לות ישוע ואמרין מנו כי רב

in medio eorum & statuit eum paruulum Iesum & vocauit eorum in regno

במלכותא דשמאי: וקרא ישוע טליא ואקימה בינתהון

& efficiamini conuersi fueritis nisi vobis ego dico amena & ait

ואמר אמין אמר אנא לכון דאן לא תתהפכון ותהון

ergo quicumque caelorum in regnum intrabitis non paruuli sicut

איך טליא לא תעלון למלכותא דשמאי: מן הכיל

in regno maximus erit is paruulus iste sicut seipsum humiliauerit

דממכך נפשה איך הנא טליא הו נהוא רב במלכותא

is me in nomine meo hunc paruulum quasi exceperit & qui caelorum

דשמאי: ומן דנקבל איך טליא הנא בשמו לי הו

in me qui credunt pusillis istis de vnum qui offenderit & omnis excipit

מקבל: וכל דנכשל לחד מן הלון זעורא דמהימנון בוי

in collo eius asinaria mola suspensa vt sic ei fuerit fatuus

פקה הוא לח דתהוא טליא רהיא דחמרתא כעורא

scandalis a mundo vix matis in profundum & demergatur

ומטבע בעומקוהי דימא: ווי לעלמא מן מבשולא

per cuius manum homini autem vix scandala vt veniant enim necesse

אננקא גיד דנאתון מבשולא וי דין לגברא דכאודרה

te scandalizet pes tuus aut manus tua vnde si scandala veniant

נאתון מבשולא: אן דין אידך או רגלך מבשולא לך

cum ad vitam vt ingrediaris enim tibi est bonum a te & proice eum abscinde eum

פסוקיה ושדיה מנך טב הו לך גיר דתעול לחימא כד

aut manus tuae tibi sint cum & non mutilus cum aut tu claudus

הניס אנתא או כד פשיג ולא כד אירת לך תרתין אידין או

vt oculus tuus sit & si ita aeternum in ignem cadas pedes duo

תרתין רגלון תפל בנורא דלעולם: ואן הו דעינדך

oculo vt cum vno tibi est bonum abs te & proice eum cum te offendat

מבשולא לך חציה ושדיה מנך טב הו לך דבחדא עינא

in gehennam cadas oculi duo tibi sint cum & non ad vitam ingrediaris

תעול לחימא ולא כד אית לך תרתין עינין תפל בנהנא

ignis

דנורא:

1 Εἰς ἐκείνη τῆ ὥρᾳ προσήλθον οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ, λέγοντες, τίς ἂν εἴη μέγιστος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ υἱοῦ ἀνθρώπου;

2 καὶ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς, ὁ ἴσως ἐστὶν ὁ ἐλάχιστος καὶ ὁ ἐξυπακούων. 3 καὶ εἰπὼν, τίς ἂν θέλοι εἶναι ὁ ἐλάχιστος καὶ ὁ ἐξυπακούων ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ υἱοῦ ἀνθρώπου;

4 ὁ ὅστις θέλει εἶναι ὁ ἐλάχιστος καὶ ὁ ἐξυπακούων ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ υἱοῦ ἀνθρώπου, ἔστω ὡς ὁ ἐλάχιστος καὶ ὁ ἐξυπακούων ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ υἱοῦ ἀνθρώπου.

5 καὶ εἰπὼν, τίς ἂν θέλοι εἶναι ὁ ἐλάχιστος καὶ ὁ ἐξυπακούων ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ υἱοῦ ἀνθρώπου, ἔστω ὡς ὁ ἐλάχιστος καὶ ὁ ἐξυπακούων ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ υἱοῦ ἀνθρώπου.

6 ὁ ὅστις θέλει ἀποκόψαι τὸ ἄρτον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ υἱοῦ ἀνθρώπου, ἔστω ὡς ὁ ἐλάχιστος καὶ ὁ ἐξυπακούων ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ υἱοῦ ἀνθρώπου.

7 ὁ ὅστις θέλει ἀποκόψαι τὸ ἄρτον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ υἱοῦ ἀνθρώπου, ἔστω ὡς ὁ ἐλάχιστος καὶ ὁ ἐξυπακούων ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ υἱοῦ ἀνθρώπου.

8 εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου ἢ ὁ πόδι σου σκανδαλίζει σε, ἐκκοπήτω, καὶ βάλε δάκτυλό σου καλὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ υἱοῦ ἀνθρώπου, ἢ ὅτις ἔστω ὡς ὁ ἐλάχιστος καὶ ὁ ἐξυπακούων ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ υἱοῦ ἀνθρώπου.

9 καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμὸς σου σκανδαλίζει σε, ἐκκοπήτω, καὶ βάλε δάκτυλό σου καλὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ υἱοῦ ἀνθρώπου, ἢ ὅτις ἔστω ὡς ὁ ἐλάχιστος καὶ ὁ ἐξυπακούων ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ υἱοῦ ἀνθρώπου.

vobis ego dico paruulis istis ex vnum super cōtēnatis ne videte
 10 חזו לא תבסונו על חד מן הלין זעורא אמר אנא לכון
 qui in cælis est patris mei faciem vidēt tēpore in omni quia angelicorū enī
 ניר דמלאכיהון בכל חזון פרצופה דאמי דבשמיא:
 erat q̄perdiū id vt viuificet hominis filius enim venit
 11 אתא ניר כרה דאנשא דנתא מרם דאכיד הוא:
 & errauerit oues cētum homini fuerint si vobis videtur quid
 12 מנא מתחזא לכון אן נהוון לאנש מאא ערבין ונטעא
 & vadit in monte & nouem nonaginta relinquit nōone ex eis vna
 חד מנהוון לא שבק תשעין ותשעין בטורה ואול
 ego dico amen inueniat eam & si quē perierat eam quērere
 בעא להו דטענא: 13 ואן נשכחהו אמין אמר אנא
 errauerit quē nō & nouem nonaginta prē magis sup ea q̄a gaudet vobis
 לכון דחדה כה יתור מן תשעין ותשעין דלא טעו:
 qui in cælis est patre vestro coram voluntas est non sic
 14 הכננה לך אית עבונא קדם אבוכון דבשמיא
 paruulis istis de vnus vt p̄creat
 דנאכר חד מן הלין זעורא:
 pentecosten post quartæ in sabbatho vnus

10 Videte ne contemnatis vnum ex his paruulis. Dico enim vobis, quia angeli eorum in cælis semper vident faciem Patris mei, qui in cælis est.
 11 Venit enim Filius hominis saluare quod perierat.
 12 Quid vobis videtur? si fuerint alicui centum oues, & errauerit vna ex eis, nōone relinquit nonagintanōne in montibus, & vadit quærere eam quæ errauit?
 13 Et si contigerit vt inueniat eam, amen dico vobis, quia gaudet super eam magis quàm supra nonagintanōnem, quæ non errauerunt.
 14 Sic non est voluntas ante patrem vestrum qui in cælis est, vt p̄creat vnus de paruulis istis.
 15 Si autem peccauerit in te frater tuus, vade, & corripe eum inter te & ipsum solum: si te audierit, lucratus eris fratrem tuum.
 16 Si autem te non audierit, adhibe tecum adhuc vnum vel duos: vt in ore duorum vel trium testium stet omne verbum.
 17 Quod si non audierit eos, dic ecclesie. si autem ecclesiam non audierit sit tibi sicut ethnicus & publicanus.
 18 Amen dico vobis, quæcunq̄ alligaueritis super terram, erunt ligata & in cælo: & quæcunq̄ solueritis super terram, erunt soluta & in cælo.

דחד בשבא דארבעא דבתר פנטקוסטי
 solum & ipsum inter te argue eum vade frater tuus in te peccauerit verò si
 15 אן דין אככל כך אחוד זל אבטיהי בניך ולה בלחוד
 tecum assume audierit te non & si frat̄e tuū lucratus es te audierit si
 אן שמעך יתרת אחוד: 16 ואן לה שמעך דבר עמך
 omne stet testium trium aut duorum ore vt in duos aut vnum
 חד או תרין דעל פום תרין או תלתא סהדין תקוסכל
 si ecclesie dic audierit eos non etiam autē si verbum
 מלא: 17 אן דין אף לא להנן נשמע אמר לעדתא אן
 ethnicus & sicut publicanus sicut tibi sit audierit ecclesiam non etiā verò
 דין אף לא לעדתא נשמע נהוא לך איד מכסא ואיד חנפא:
 erit in terra ligaueritis quia quicquid vobis ego dico & amen
 18 ואמין אמר אנא לכון דכל מא דתאכרון בארעא נהוא
 in cælis solutum erit in terra solueritis & quicquid in cælis ligatum
 אסיר בשמיא ומרם דתשרון בארעא נהוא שרי בשמיא:

10 ὁμοῦτι μὴ καὶ τα φρονησῆτε εἰς τοὺς μικροῦν ὑποτιμῶν λέγων ὅτι ὁ υἱός ἐστι τοῦ ἀγγέλου αὐτῶν ἐν ἑσπερίοις ἡμέραις
 βλέποντων τὸ προσώπον τοῦ πατρὸς μου ἐν τῷ οὐρανῷ. 11 ἦλθε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σώσαι τὸ ἀπολωλός.
 12 ἢ ὑμῖν δοκεῖ, ἐὰν ἀπολλῆται ἓξ ἀγέλας ποῦ ἀβάσταν, ἢ ἡ ἀπολλῆται ἓξ ἀγέλας ἑκατῶν, ὅτι ἂν χαί-
 ρωμι ἐὰν ἀπολλῆται ἓξ ἀγέλας ἀπολλῆται ἓξ ἀγέλας ἑκατῶν; 13 καὶ ἐὰν ἀπολλῆται ἓξ ἀγέλας ἑκατῶν, ὅτι ἂν χαί-
 ρωμι ἐὰν ἀπολλῆται ἓξ ἀγέλας ἑκατῶν; 14 ἢ τίς ἐστὶν ἡ ἀπολλῆται ἓξ ἀγέλας ἑκατῶν; 15 ἐὰν δὲ ἀπολλῆται εἰς σὶ ὁ ἀδελφός σου,
 ὑπάγε, καὶ ἔλεγξον αὐτὸν μετὰ σοῦ ἢ αὐτὸν μόνον. ἐὰν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου. 16 ἐὰν δὲ μὴ
 ἀκούσῃ, ἀπέστρεψε καὶ μετὰ σοῦ ἢ ἓξ ἀγέλας ἢ ἑκατῶν, ἢ ἀπολλῆται ἓξ ἀγέλας ἑκατῶν; 17 ἐὰν
 δὲ ἀπολλῆται αὐτὸν, εἰπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ. ἐὰν δὲ ἡ ἐκκλησία οὐκ ἀκούσῃ, ἔστω σοι ὡς τὸν ἔθνη καὶ τὸν ἑτερο-
 νότον. 18 ἃ ἂν δέσμευσῃτε ἐπὶ τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεσμευμένα ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἃ ἂν λύσῃτε ἐπὶ
 τῆς γῆς, ἔσται λυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ.

19 Iterum dico vobis, quia si duo ex vobis confenserint super terram, de omni re quancunque petierint, fiet illis à Patre meo qui in caelis est.

20 Vbi enim sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum.

21 Tunc accedens Petrus ad eum, dixit, Domine, quoties peccabit in me frater meus, & dimittam ei? vsque septies?

22 Dixit illi Iesus, Non dico tibi vsque septies: sed vsque septuagies septies.

23 Ideo assimilatum est regnum caelorum homini regi, qui voluit rationem ponere cum seruis suis.

24 Et cum cepisset rationem ponere, oblatu est ei vnus qui debebat ei decem millia talenta.

25 Cum autem non haberet vnde redderet, iussit eum dominus eius venundari, & vxorem eius, & filios, & omnia quae habebat, & reddi.

26 Procidens autem seruus ille, orabat eum dicen: Patientia habet in me, & omnia reddam tibi.

27 Misertus autem dominus serui illius, dimisit eum, & debitum dimisit ei.

28 Egressus autem seruus ille, inuenit vnum de conferuis suis, qui debebat ei centum denarios: & tenens suffocabat eum, dicens, Redde quod debes.

in terra confenserint ex vobis duo quodsi vobis ego dico rursum 19 תוב אמר אנא לכון דאין הרין מנכון נשתון בארעא qui in caelis est pater meo ab ipso eis fiet petere quovluerit omni de על כל צבו דנשאלון נהוא דהון מן לות אבי דבשמיא: sum illic in noie meo congregati fuerit tres aut duo enim vbi

איכא ניר דתרין או תלתא כנישין בשמי תמן אנא 20 quoe Domine mi ei & dixit Cephias ad eum accessit tunc in medio eoru בנתהון: 21 הידון קרב לותה כאפא ואמר לה מדי כמנא tempora septem vsque ad ei remittat frater meus me peccauit si teporib

זבנין אן אסכל בי אחי אשבוק לה עדמא לשבע זבנין: 22 אמר לה ישוע לא אמר אנא לך עד מא שבע אלא sed septem vsque ad tibi ego dico non Iesus illi ait

23 אמר לה ישוע לא אמר אנא לך עד מא שבע אלא septies septies tempora septuaginta vsq. ad עדמא לשבעין זבנין שבע שבעו:

יעוניי secundi sabbathi in parasceue דערובתא דרתין דצומא

regi homini caelorum regnum assimilatum est hoc propter מטל הנא אתדמית מלכותא דשמיא לנברא מלכא 23 recipere cepisset & cum seruis suis a rationem accipere qui voluit

דצבא דנסב הושבנא מן עברוהו: 24 וכד שרי למסב ei non esset & cum talita decem millia de debebat vni ei obtraheret קרבו לה חד דרחיברכו בכרין: 25 וכד לית הוא לה & quicquid & filij eius & vxor eius ipse vt videretur dominus a iussit vt solueret

למפרע פקד מרה דנדובן הו ואנתתה ובנוהי וכל מרם 26 ונפל הו עכד סגד לה ואמר אנר cotine & dicebat eu adorabat seruus ille & pcedes vt solueret ei erat דאית לה ונפרועו: 27 ונפלא הו עכד סגד לה ואמר אנר dominus & misertus est tibi ego reddam & omnia spiritu erga me

עלי רוהא וכל מרם פרע אנא לך: 27 ונרחם מרה 28 נפק דין עברא seruus vero egressus est ei remisit & debitum ei & dimisit eu illius serui centum denarios ei qui debebat cognominatioue sua de vnum & inuenit ille

הו ואשבה לחד מן כנותה דחיב הוא לה דינרא מאא 29 המי tu quod debes id mihi redde ei & dicebat eu suffocabat & apphedit eu

ואחרה וחנק הוא לה ואמר לה הב לי מרם דחיב אנתלין

19 παλιον λεγων υμιν, οτι εαν δυο υμεις συνησθησιν επι της γης, οτιελ πωτορσ αρεθμασος ε ε αν απηστωται, 20 υν κερ εινσ δυο η τρεεις συνημεισοι εις το εμου ονομα, ε και ειμι εν μεσω αυτων. 21 τοτε αρεσσησων αυτην ο Πετροσ, ειπε, κυριε, ποσωνσ αμολογησος εις εμου ο αδελφουσ μου, και αφηστω αυτην; εως επι αμεισ; 22 λεγει αυτην ο Ιησουσ, υ λεγων ου εισ εσ επι αμεισ, θυμ εως εσ δομολογησωνσ εσπια. 23 ελε τον ωμολογησ η βασιλεια ηου εν εστωσ ανθρωπω βασιλει, οσ η δολησσ στωαρησ λογησ μω ηου δουλωσ ανθρω. 24 ελεσ αμεισ δε αυτη στωαρησ, αρεσσησ αυτην εις οσειαυτοσ μωσειωσ βαλατωσ. 25 μη εχρησος δε αυτην δουλωσ αν, ε κελουσ αν τον ο κωλεισ αυτησ αρεσσησ αν, και τλω γεωαρησ αυτη, και τα τωσ αν, και παρτα οσα εχρη, και δουλωσ αν αν. 26 ποσωνσ αυσ ο δουλωσ, αρεσσησ αυτην, λεγων, κυριε, μακροσυν μωσων εν εμου, και παρτα ου δουλωσων. 27 απλαγχουσ δε ο κωλεισ τον δουλωσ εκαιησ, ατηλωσ αν αντην, και τον δουλωσ αφηκα αντην. 28 ελεσ αν δε ο δουλωσ εκαιησ, ουρει εια ηου στωδουλωσ αν αν, οσ ωφειλωσ αυτην εκα τον δουλωσ, και κρατησασ αν τον επωρησ, λεγων, δουλωσ μου ει η οφειλησ.

erga me cōtine & dixit ab eo petiuit pedes eius ad cōferu^o ei^o ille & procidit
 29 ונפל הו כנחה על רגלוהו כעא מנה ואמר אנר עלי
 voluit non vero ille tibi ego reddam & omnia spiritum
 רוחא וכל מרם פרע אנא לך : 30 הודין לא עבמ
 redderet donec vincitorum in domum coniecit eum abiit sed
 אלתא אול ארמיה ברת אמירא עד מא דנתל
 id cōferui eorum autē vidissent eum sibi quod debebat id ei
 לה מא רחוב לה : 31 כד חזו דין כנותהון מרם
 fuerāt omnia dominū suū scire fecerūt & venerūt valde eis meror quod fiebat
 דהוא ברית להון טב ואתו אודעו למרהון כל מא
 illud nequam ferue ei & dixit dominus ei^o vocavit eū tunc quæ facta
 דהוא : 32 הידין קריהי מרה ואמר לה עכרא כישא הי
 fuit cōueniēs nonne à me quoniā rogasti tibi remiserā debitum omne
 בלה חובתא שבקת לך דבעית מני : 33 לא ולא הוא
 dominus ei^o & iratus gratiosus fui tibi & ego sicut cōferuo tuo vt gratiosus tibi
 לך דתחון לכנתך איכנא דאנא חנתך : 34 ורגו מרה
 ei quod debebat id omne redderet vsquedū tortoribus & tradidit eū
 ואשלמה למננדרא עד מאננדראו כל מרם רחוב לה :
 vnusquisq; remiseritis non si q. i. eplis est pater me^o vobis faciet sic
 הכנא נעבר לכון אבי דבשמיא אן לא תשבקון אנש
 errata eius corde vestro de fratri suo
 לאחיהי מן לבכון סבלותה :

caput

קפלאון יט

crucis festum post sabbathi vnus matutinis

דעפרא דחר בשבמ דבתר עאדא דצליבמ
 & venit Galilæa à migravit hos sermones Iesus absoluisse eum & factū est
 והוא דכר שלם ישוע מלא הליון שקל מן גלילא ואתא
 turbæ post eū & venerūt Iordanem trans Iudææ in fines
 לתחומא דיהוד לעברא דוורדנן : 2 ואתו בתרה כנשא
 erāt & tētates Pharisei ad eum & accesserunt ibi eos & sanavit multæ
 סניאא ואסי אנון תמן : 3 וקרבו לותה פרישא ומנסין הו
 occasion e in omni vxorem suam dimittere homini licet si & dicebant eum
 לה ואמרין אן שליט לאנש דנשרא אנתתה ככל עללא :

29 πτωχὸν οὐκ ὁ οὐκ δούλος αὐτοῦ εἰς τοῦ πόδες αὐτοῦ, παρεκλήθη αὐτὸν, λέγων, μακροθύμισσον ἐπ' ἐμοί, καὶ
 πτωχὸν δόσθησά σοι. 30 ὃ δὲ ἔτι ἤθελε, θύει ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ἕως ὅτε δόσθη τὸ σφραγι-
 σθῆναι. 31 ἰδοὺ τὸ δὲ οἱ οὐκ δούλοι αὐτοῦ τοῦ ἡρώδου, ἡγυπαθιστοῦ σφοδρῶς, καὶ ἡθροῦς, διεσάεωσαν τῆν κυρίαν
 αὐτοῦ πτωχὰ τοῦ ἡρώδου. 32 ἡ δὲ πρὸς σκαλιστὰ ἕδρας αὐτοῦ ὁ κύριος αὐτοῦ, λέγει αὐτοῦ, ὁ δὲ λέγει, ὁ δὲ λέγει, ὁ δὲ λέγει
 τὸν ὁ φελλὸν, καὶ ἔω ἀφ' ἡμῶν. 33 ὅτι περὶ ἀλάστον με. 34 ὅτι ἐὰν καὶ σὲ ἀλλήλων πρὸς ἀδελφῶν σου, καὶ
 ἐὰν σὲ ἀλλήλων. 35 καὶ ὁ πατὴρ μου ὁ ἐπουρανίος πηισὴ ὑμῶν, ἐὰν μὴ ἀφ' ἡμῶν τῆν ἀδελφῶν αὐτοῦ
 ἀπὸ τοῦ καρδίου ὑμῶν τοῦ ἡρώδου αὐτοῦ.

Kap. 18.

1. Καὶ ἔβη εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὁ Ἰησοῦς τοῦ λόγου τοῦτον, μετῴρετο δὲ τὸν Γαλιλαῖος, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν θείαν τῆς
 Ἰερουσαλὴμ ἐλθόντων. 2. καὶ ἐκατέστη αὐτοῦ ὁ γέροντο πνεύμα. 3. καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοῦς ἐκ τῆς περὶ ἡλθόντων αὐ-
 τοῦ οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Ἰουδαῖοι αὐτοῦ, καὶ λέγουσιν αὐτοῦ, ἡ δὲ ἐστὶν ἀδελφὸν σου ἀπὸ τοῦ ἡρώδου αὐτοῦ καὶ ἡ
 ἀδελφὴ σου ἀπὸ τοῦ ἡρώδου αὐτοῦ.

29 Et procidens conseruus
 eius rogabat eum , dicens,
 Patientiam habe in me , &
 omnia reddam tibi.
 30 Ille autem noluit : sed
 abiit , & misit eum in carce-
 rem donec redderet debi-
 tum.
 31 Videntes autem conserui
 eius quæ fiebant, contristati
 sunt valde : & venerunt , &
 narrauerunt domino suo
 omnia quæ facta fuerant.
 32 Tunc vocauit illum do-
 minus suus : & ait illi , Serue
 nequam, omne debitū illud
 dimisi tibi, quoniam rogasti
 me.
 33 Nonne ergo oportuit &
 te misereri conserui tui, si-
 cut & ego tui miserus sum?
 34 Et iratus dominus eius,
 tradidit eum tortoribus,
 quoadusque redderet ei vni-
 uersum debitum.
 35 Sic & Pater meus cælestis
 faciet vobis, si non misereri-
 tis vnusquisque fratri suo de
 cordibus vestris.

CAP. XIX.

1 Et factum est, cum con-
 summasset Iesus sermones
 istos, migravit à Galilæa, &
 venit in fines Iudææ trans
 Iordanem.
 2 Et secutæ sunt eum turbæ
 multæ, & curauit eos ibi.
 3 Et accesserunt ad eum
 Pharisei tentantes eum, &
 dicentes, Si licet homini di-
 mittere vxorem suam qua-
 cunque ex causa?